

***** poczatektekstu

(...)_01

[**Przewodniczący 00:01:04.772**] Proszę państwa o powstanie, ja ogłoszę wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej. I następująco, Sąd Rejonowy w S. orzekający w I Wydziale Cywilnym w składzie tu obecnym, po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca, przepraszam, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 maja 2016 roku w S. sprawy z powództwa Z. N. przeciwko E. A. o zapłatę, w punkcie pierwszym – oddała powództwo; w punkcie drugim – tytułem zwrotu kosztów procesu, zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zasądza od powódki Z. N. na rzecz pozwanej Z. A. kwotę 2400 złotych; w punkcie trzecim – oddała w pozostałym zakresie wnioski pozwanej o zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów procesu; w punkcie czwartym – tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce Z. N. przez adwokata ustanowionego z urzędu nakazuje wypłacić adwokat A. H. [**? 00:01:57.316**] ze Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w S. kwotę 2952 złotych, w tym kwoty 552 złote tytułem podatku od towarów i usług (...); w punkcie piątym – nieuiszczone przez powódkę Z. N. koszty sądowe, których to kosztów powódka nie miała obowiązku uiścić jako osoba zwolniona od kosztów sądowych, w całości przyjmuje na rachunek Skarbu Państwa. Proszę usiąść. Uprzedzam państwa, że w tej chwili zostanie wygłoszone uzasadnienie orzeczenia w rozumieniu regulacji artykułu 328 paragraf 1(1) kodeksu postępowania cywilnego. W pozwie opatrzonym datą 22 maja pani N. domagała się zasądzenia przez Sąd Rejonowy w S. na jej rzecz od pozwanej E. S. [**? 00:02:50.263**] bliżej nieoznaczonej kwoty pieniężnej. Wedle twierdzeń zaprezentowanych przez nią w pozwie ta kwota miała być kwotą adekwatną do kosztów poniesionej przez nią opieki nad mamą A. S. i siostrą B. D. [**? 00:03:10.997**], twierdziła przy tym, że ta opieka trwała 15 lat i polegała na sprawowaniu zarówno bieżącej pieczy, jak i dostarczaniu obu jej podopiecznym, czyli matce i siostrze, żywności, leków i środków niezbędnych do higieny i pielęgnacji. Ustanowiony dla pani Z. N. adwokat w piśmie procesowym z dnia 29 czerwca w wykonaniu wezwania Przewodniczącego Wydziału do usunięcia braków formalnych pozwu, wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 50000 złotych, a to tytułem zwrotu dostarczonych przez powódkę kosztów utrzymania matki stron S. A. i siostry B. D. [**? 00:04:05.835**]. W uzasadnieniu tego pisma twierdził przy tym, że matka stron S. A. darowała pozwanej nieruchomości położoną w S. przy ulicy (...) [**? 00:04:15.454**] 26. S. A. i E. S. [**? 00:04:18.978**] zawarły ustną umowę, na mocy której ustaliły, że w zamian za darowiznę E. S. [**? 00:04:24.363**] zaopiekuje się matką i będzie dożywotnio dostarczać jej niezbędnych kosztów utrzymania. Jak twierdzi dalej ustanowiony dla powódki adwokat, tak się jednak nie stało, a pozwana pomimo poczynionych ze S. A. ustaleń nie pomagała jej ani poprzez bezpośrednią opiekę, ani pomoc finansową. W tych okolicznościach, jak wywodzi dalej ustanowiony dla powódki adwokat, powódka musiała zaopiekować się matką i siostrą i przez 15 lat przed śmiercią S. A. powódka dostarczała jej w ramach tej opieki oraz siostrze B. D. [**? 00:04:55.187**] niezbędnych środków utrzymania. I tak każdego miesiąca powódka kupowała im leki, jedzenie, środki higieniczne, na przykład pampersy, dokładała się do opłat za energię elektryczną, opał i tak dalej. Pozwana – twierdziła dalej ustanowiona dla powódki adwokat – była również zobowiązana jako córka i siostra B. D. [**? 00:05:17.198**] dostarczać S. A. oraz B. D. [**? 00:05:19.584**] środków utrzymania, dodatkowo zobowiązała się do tego na mocy zawartej z mamą ustnej umowy. W przeciwieństwie do powódki pozwana jest osobą zamożną i miała możliwości finansowe, aby pomóc żyjącej powódce, matce i siostrze, skoro zaś tego nie uczyniła, powódka jest uprawniona do domagania się od pozwanej zwrotu poniesionych przez nią kosztów z tytułu dostarczania środków utrzymania matce i siostrze. W odpowiedzi na pozew opatrzonej datą 10 grudnia 2015 roku ustanowiony przez pozwaną E. A. pełnomocnik wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 3006 złotych. W uzasadnieniu tego pisma wskazał w pierwszym rzędzie, że powódka nie podała za jaki okres żąda opieki, na jaką kwotę, czy z tytułu wynagrodzenia lub nakładów. Odnosząc się do treści pozwu, pełnomocnik pozwanej wskazał, a w zasadzie zaprzeczył wszystkim twierdzeniom przedstawionym przez powódkę zarówno w pozwie, jak i w oznaczonym już przeze mnie piśmie procesowym pochodzącym od ustanowionego dla niej adwokata. Stwierdził też w tym samym piśmie ustanowiony przez pozwaną adwokat, że twierdzenia zawarte w pozwie są bezzasadne z następujących przyczyn: po pierwsze – brak jest podstawy prawnej żądania zapłaty, powódka nie podała bowiem podstawy prawnej żądania za opiekę, nie wskazała czy zapłata za opiekę jest wynagrodzeniem za opiekę, czy też zwrotem kosztów opieki nad mamą stron i siostrą stron, wskazała dalej, że opieka nad członkiem rodziny jest obowiązkiem osób najbliższych, w tym powódki, co wynika z przepisów ustawy – kodeks rodzinny i

opiekunicy, artykuł 138 i następne kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zatem obciążanie pozwanej z tego tytułu za coś, co należy do obowiązków pozwanej, jest bezpodstawne, brak jest też [ns 00:07:46.380] strony pozwanej podstaw do żądania zapłaty za opiekę tylko od jednego członka rodziny, czyli pozwanej, skoro obowiązek taki wynika z ustawy cytowanej powyżej, czyli kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, i dotyczy wszystkich członków rodziny, a matka miała –jak pisze powódka –aż ośmioro dzieci. Nieprawdziwe są –dalej zdaniem pozwanej –twierdzenia powódki, że sprawowała opiekę nad matką stron, albowiem matka stron była sprawna i nie wymagała opieki, i dopiero na dwa lata przed śmiercią jej sprawność uległa pogorszeniu, co spowodowało, że pozwana podjęła kroki o umieszczeniu matki S. A. z zakładu pielęgnacyjnym zapewniającym stałą opiekę medyczną. I nieprawdziwe też są zdaniem strony pozwanej twierdzenia powódki, żeby kiedykolwiek sprawowała opiekę nad matką stron, albowiem matka i siostra stron miały opiekunkę z opieki społecznej. Wreszcie –i to jest istotne z punktu widzenia tego postępowania –podniosła zarzut przedawnienia roszczenia o zapłatę, skoro matka stron zmarła 14 czerwca 2005 roku. I już jako końcowy był argument, bo w kolejności jako szósty wymieniony, strona pozwana twierdziła, że nieprawdziwe są również dalsze twierdzenia pozwu, że powódka opiekowała się siostrą B. D.. Na rozprawie wyznaczonej na dzień 17 lutego 2016 roku pełnomocnik powódki oświadczył, iż podtrzymuje powództwo w całości i sprecyzował zgłoszone do tegoż procesu przez stronę powodową żądanie zapłaty kwoty 50000 złotych z tytułu zwrotu kosztów opieki sprawowanej na rzecz matki S. A. w latach 1990 –2005 za okres 15 lat, natomiast kosztów opieki sprawowanej na rzecz siostry B. D. [? 00:09:54.510] w latach 1997 –2007 na okres 10 lat. Na kwotę 50000 złotych składa się –zdaniem ustanowionego przez powódkę adwokata –roszczenie 35000 złotych na rzecz opieki nad matką i kwota 15000 złotych na rzecz opieki nad siostrą. Sąd ustalił na podstawie zaoferowanych przez strony procesu dowodów, że matka stron procesu, S. A., zmarła 14 czerwca 2005 roku, rzeczywiście matka powódki była osobą chorą i wymagała opieki, tuż przed swoją śmiercią na kilka miesięcy została ona umieszczona w długoterminowym zakładzie opiekuńczo. Z postępowania dowodowego, które Sąd przeprowadził na skutek inicjatywy stron procesu, w tym w szczególności dowodu z zeznań świadków zaoferowanych zarówno przez stronę powodową, jak i pozwaną można też poczynić ustalenia, że powódka Z. N. rzeczywiście partycypowała częściowo w kosztach utrzymania zarówno swojej matki S. A., jak i siostry B. D.. Ta pomoc polegała na dostarczaniu zarówno żywności pozyskiwanej na zewnątrz, jak i też kupowaniu środków opiekuńczych i higienicznych. Sąd ustalił też, że decyzją Starosty (...) z dnia 30 marca 2005 roku pani S. A. została skierowana do (...) Publicznego Zakładu (...) w K. na okres 6 miesięcy i rzeczywiście w tym zakładzie przed swoją śmiercią przebywała.

[K 00:12:12.876] [ns 00:12:13.865]

[Przewodniczący 00:12:17.084] Ja tylko powiedziałem, że została skierowana, ale proszę, żeby pani mi nie przerywała w tej czynności, dobrze? Wyniki przeprowadzonych przez Sąd dowodów, jak już powiedziałem, wskutek stosownej inicjatywy obu stron procesu nie pozwoliły Sądowi na ustalenie, że strony procesu, czyli powódkę Z. N. i pozwaną E. A., łączył jakikolwiek stosunek obligacyjny, zobowiązujący powódkę do sprawowania opieki i pieczy zarówno nad matką S. A., jak i nad siostrą B. D. [? 00:13:02.481]. Takiego wniosku nie sposób wywieść ani z przeprowadzonych przez Sąd dowodów z zeznań świadków, ani nawet z zeznań złożonych w tym charakterze przez strony procesu i aczkolwiek nie sposób na podstawie tych dowodów poczynić ustaleń zgodnych z twierdzeniami strony powodowej, iż do takiego kontraktu doszło, to oczywiście nie zmienia to faktu, że Sąd mimo tego musiał ustalone przez siebie zachowanie powódki polegające na sprawowaniu opieki nad matką i siostrą i dostarczaniu im środków higieny, utrzymania i jedzenia w jakiś sposób opisać, dokonując subsumpcji takiego zachowania pod określoną normę prawną. Niewątpliwie na powódce spoczywał obowiązek dostarczania środków utrzymania i ten obowiązek można by wprost wywieść z regulacji artykułu 128 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, która stanowi, iż obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania, obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Powódka była krewną w linii prostej, przynajmniej swojej matki S. A. i w tym zakresie obciążał ją obowiązek alimentacyjny. Z regulacji artykułu 129 paragraf 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego wynika z kolei, mam tu na myśli przepis paragrafu 1, iż obowiązek alimentacyjny obciąża zstępnych przed wstępnymi...

[koniec części 00:14:43.032]

[Przewodniczący 00:14:43.000] [ns 00:14:44.334] a wstępni [? 00:14:44.181] przed rodzeństwem. Jeżeli jest kilku zstępnych [? 00:14:46.028] lub wstępnych [? 00:14:49.388], obciąża bliższych stopniem przed dalszymi; paragraf 2 tego artykułu stanowi, iż krewnych w tym samym stopniu obciąża obowiązek alimentacyjny w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym. Ten obowiązek –mówię tutaj ciągle o obowiązku alimentacyjnym zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swojemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania nie jest możliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami. Tutaj przytoczyłem dosłownie przepis artykułu 132 kodeksu cywilnego [? 00:15:27.834]. Z tych regulacji można wyprowadzić taki oto wniosek, że –stosownie do artykułu 129 paragraf 1 i artykułu 132 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swojemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami. Wobec braku precyzyjnego ustawowego doprecyzowania w jakich przypadkach przyjąć należy, iż osoba spokrewniona w pierwszym stopniu z osobą wymagającą opieki, nie jest w stanie takiej opieki świadczyć, oceny takiej okoliczności należy dokonywać zgodnie z [ns 00:16:20.181] zasadami doświadczenia życiowego. Tutaj w okolicznościach tej sprawy niewątpliwie jest, że pani powódka była obciążona obowiązkiem dostarczania środków utrzymania swojej matce w pierwszej kolejności, gdyż była córką zmarłej S. A., ponieważ z kolei pani siostra nie miała dzieci, prawda, tak, tak jest w istocie, więc pani jako rodzeństwo też była obowiązana ewentualnie udzielać czy też świadczyć obowiązek alimentacyjny na rzecz siostry. Dla rozstrzygnięcia o zasadności [ns 00:17:07.530] zgłoszonego do tego procesu żądania, zasadnicze znaczenie –w ocenie Sądu –ma regulacja z artykułu 140 z paragrafu 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, wedle której osoba, która dostarcza drugiemu środków utrzymania lub wychowania nie będąc do tego zobowiązana albo będąc zobowiązana z tego powodu, że uzyskanie na czas świadczeń alimentacyjnych osoby zobowiązanej w bliższej kolejności lub w tej samej byłoby dla uprawnionego niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami, może żądać zwrotu od tej osoby, która powinna była te świadczenia spełnić. Jak podnosiła w odpowiedzi na pozew strona pozwana i ta okoliczność nie była przez strony procesu kwestionowana, S. A. miała ośmioro dzieci, a zatem można by założyć, że każde z tych dzieci w [ns 00:17:59.951] stopniu było zobligowane w świetle przytoczonych przeze mnie regulacji, do udzielenia matce –jeśli rzeczywiście w takiej potrzebie się znalazła –świadczeń alimentacyjnych. Przeprowadzone przed Sądem postępowanie dowodowe pozwoliło na ustalenie, że rzeczywiście pani powódka w określonym przedziale czasu i w określonym zakresie taką..., takie świadczenie alimentacyjne swojej matce i siostrze sprawowała. Roszczenia z artykułu 140 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, skoro też jest [ns 00:18:42.043] dla tego procesu, nie mają charakteru roszczeń alimentacyjnych, są one bowiem cywilnoprawnymi roszczeniami majątkowymi i mogą być przedmiotem dziedziczenia, zapisu, przelewu i można się ich zrzec, w przeciwieństwie do roszczeń alimentacyjnych. Wedle dominującego, zarówno w orzecznictwie Sądu Najwyższego, Sądów powszechnych i doktryny poglądu, do tych roszczeń nie mają zastosowania przepisy materialnoprawne odnoszące się do alimentów, a więc na przykład wierzytelność z tego tytułu można umorzyć przez potrącenie. Nie korzystają też roszczenia wywiedzione z artykułu 140 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego –w zasadzie [? 00:19:25.194] –z ochrony i ułatwień procesowych właściwych dla roszczeń alimentacyjnych, w tym w szczególności do zwolnienia ustawowego od kosztów, możliwości ich dochodzenia na przyszłość czy też reguły nadawania z urzędu rygoru natychmiastowej wykonalności, czy też w zakresie zabezpieczenia powództwa alimentacyjnego albo ułatwień, które wprowadza ustawodawca w przypadku egzekucji świadczeń alimentacyjnych. To stanowisko co do charakteru roszczeń z artykułu 140 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, tak jak powiedziałem, dominuje i przeciwne znajduje się w zdecydowanej mniejszości. Wysokość takiego roszczenia regresowego dochodzonego na podstawie omawianej ostatnio regulacji, podlega przy tym podwójnemu ograniczeniu. Z jednej strony bowiem to roszczenie regresowe jest limitowane wartością świadczeń spełnionych na rzecz uprawnionego przez dochodzącego roszczenie regresowe; z drugiej zaś natomiast, granice roszczenia regresowego określa zakres usprawiedliwionych i podlegających zaspokojeniu potrzeb uprawnionego. Tym samym, osobie uprawnionej do roszczeń zwrotnych przewidzianych z artykułu 140 paragraf 1 kodeksu rodzinnego

i opiekuńczego, jeśli rzeczywiście świadczyła alimenty w kwocie przekraczającej możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentacji, nie przysługuje roszczenie zwrotne w takim zakresie, w jakim rzeczywiście świadczyła, ale służy jej to roszczenie tylko w takim zakresie, w jakim nie przekracza ono zakresu świadczeń alimentacyjnych na podstawie kryteriów ustalonych w artykule 135 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, ten ostatni przepis, który tutaj przywołuję, stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Występujący z roszczeniem regresowym traci zatem prawo do świadczeń, które uścił ponad potrzeby uprawnionego i możliwości finansowe zobowiązanego. To też ma istotne znaczenie z punktu widzenia wymagań postępowania dowodowego symptomatycznego dla procesu opartego na przepisie z artykułu 140 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Istotna też niezwykle dla tego procesu w kontekście oczekiwanego przez stronę powodową rezultatu jest regulacja z paragrafu 2 artykułu 140 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, który stanowi, iż roszczenie przewidziane w paragrafie poprzedzającym czyli w paragrafie 1 artykułu 140, przedawnia się z upływem 3 lat. Tak więc roszczenie zwrotne o którym mowa w artykule 140 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego przedawnia się z upływem lat 3, jak już powiedziałem i mają tu zastosowanie ogólne przepisy kodeksu cywilnego o przedawnieniu, w tym w szczególności artykuł 121 kodeksu cywilnego o zawieszeniu oraz 123 i 125 o przerwie biegu przedawnienia. Bieg przedawnienia opartego na przepisie [? 00:22:37.601] artykułu 140 paragraf 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zgodnie z artykułem 120 paragraf 1 kodeksu cywilnego, rozpoczyna się w zasadzie od dnia dostarczenia uprawnionemu środków utrzymania lub wychowania przez osobę, której przysługuje roszczenie regresowe. Pani S. A. zmarła w 2005 roku, a więc lat 16... 11 od daty orzekania o przedmiocie tego procesu. Jeśli zaś chodzi o czas, czasokres czy też ramy czasowe, które strona powodowa oznaczyła w kontekście zwrotu świadczeń alimentacyjnych czynionych na rzecz siostry B. D. [? 00:23:23.268], to tam datą graniczną był roku 2007, a więc lat 9 od daty dzisiejszej. W tych okolicznościach jest oczywiste, że roszczenie przez panią N..., Z. N. [ns 00:23:36.131] zgłoszone uległo po prostu przedawnieniu, co oznacza że nie może być dochodzone skutecznie w procesie cywilnym. I z tych powodów Sąd pani powództwo w punkcie pierwszym ogłoszonego w tej chwili wyroku oddalił. Nawet jeśli by stanąć na stanowisku, że w rzeczywistości doszło do zawarcia między stronami procesu jakiejś umowy o przedmiocie określonym w pozwie i piśmie procesowym ustanowionego przez..., dla powódki adwokata, mam tu na myśli pismo procesowe pani mecenas H. [? 00:24:21.922] z dnia 29 czerwca 2015 roku, to nie sposób na podstawie zaferowanych [? 00:24:28.992] przez stronę tego procesu dowodów poczynić precyzyjnych ustaleń zarówno co do zakresu świadczeń alimentacyjnych przez panią spełnianych, co do możliwości rzeczywistych potrzeb osób uprawnionych ani co do możliwości majątkowych i zarobkowych pozostałych osób uprawnionych do alimentacji. Dlatego też, to powództwo z tego powodu podlegało oddaleniu. Powódka jako strona przegrywająca ten proces powinna zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, tak zwane koszty procesu – stanowi o tym przepis artykułu 98 [? 00:25:05.534] paragraf 1 kodeksu postępowania cywilnego. Do niezbędnych kosztów procesu strony zobowiązanej..., strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki i [? 00:25:14.694] opłaty określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez Sąd osobistego stawiennictwa. W tymże procesie, jak ustalił Sąd, strona pozwana poniosła jedynie [ns 00:25:32.025] może tylko te wykazać stosownie, koszty, należne... koszty zastępstwa procesowego, które Sąd ustalił na podstawie paragrafu 6 punkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Dalej idący wniosek pozwanej o zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów procesu podlegał oddaleniu, gdyż po pierwsze, powódka nie wykazała, iż poniosła koszty dojazdu do Sądu Rejonowego w S. na poziomie oznaczonym na rozprawie wyznaczonej na dzień 17 lutego 2016 roku. Przypominam, że tutaj strona pozwana wnosiła o zasądzenie od powódki kosztów dojazdu w kwocie [ns 00:26:38.128] złotych. Oddaleniu też podlegał wniosek o zasądzenie od strony pozwanej..., od strony powodowej na rzecz pozwanej wynagrodzenia kosztów zastępstwa procesowego ponad kwotę przekraczającą 2400 [? 00:26:52.276] złotych, a to dlatego, że ta kwota 3600 [? 00:26:55.708] złotych nie mieści się..., może inaczej – jest przewidziana jako stawka minimalna, ale przy wartości przedmiotu sporu przekraczającej (...) [? 00:27:06.391] złotych. Ponieważ została pani udzielona z urzędu pomoc prawna, dlatego też pani mecenas A. H. [? 00:27:14.833] należy się od Sądu..., od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w S. [? 00:27:17.430] zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, [ns 00:27:23.879] podstawę prawną w tym zakresie stanowiła regulacja z artykułu 15 punkt 1 i z paragrafu 16 powołanego przeze mnie przed chwilą

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości. Ponieważ była pani zwolniona od kosztów sądowych przez Sąd w całości, dlatego też te koszty sądowe, które panią by obciążały w przeciwnym wypadku, to znaczy gdyby pani nie była od kosztów sądowych zwolniona, mam tu na myśli w szczególności opłatę stosunkową od pozwu w wysokości 2500 złotych –na swój rachunek przejął Skarb Państwa. Ponieważ jest pani w tym postępowaniu reprezentowana przez wykwalifikowanego pełnomocnika, dlatego Sąd jest [**? 00:28:07.960**] zwolniony od udzielania pani pouczenia o sposobie, dopuszczalności i terminie wniesienia ewentualnego środka zaskarżenia. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono. Dziękuję państwu za obecność, to wszystko.

[**K 00:28:21.061**] [**ns 00:28:21.182**]

[**koniec części 00:28:21.902**]